

12.

Til Rigsdagen!

I Anledning af det i den høie Rigsdag af Finantsministeren indbragte Forslag til Lov om Told- og Skibsafgifterne tillade vi undertegnede Rebslagere os at fremsætte følgende Bemærkninger:

I Forslaget er under Position 87 Tolden paa Seil- og Vindegarn af og over en Linies Tykkelse, Snore, al Slags Løvværk o. s. v. foreslaaet forandret fra 1 St. = $2\frac{1}{12}$ Dre til $1\frac{1}{2}$ Dre, og under Position 107 er Jerntraadstøvværk ifkun ansat til Told af 2 Dre pr. Pund, medens det nu fortoldes med 3 St. = $6\frac{3}{12}$ Dre. De nugældende Toldsatser paa de nævnte Varer — hvis Fabrikation udgjør den langt overveiende Del af Rebslagerindustrien — ere saaledes meget betydelig nedsatte, og derhos har Lovforslaget ved ifkun at belægge Jerntraadstøvværk med samme Told som Jern- og Staaltraad — hvorimod det efter Loven 4de Juli 1863 udgjør en særlig Position og fortoldes med 2 St. mere pr. Pund — i Virkeligheden ophævet enhver Bestyttelse paa denne Fabrikationsgren, da det til Forfærdigelsen af Jern- og Staaltraadstøvværk fornødne Jern- og Staaltraad maa indforskrives fra Udlandet, efter som det ikke er Gjenstand for Forfærdigelse her i Riget.

Paa den anden Side er den Fordel, som Lovforslagets Bestemmelser om Ophævelse af Tolden paa forskellige Slags Naamateriale tilsigter for det indenlandske Haandværk, uden videre Betydning for Rebslagerindustriens Vedkommende.

Da Lovforslaget ikke indeholder nogen Bestemmelse om Ophævelse af Tolden paa det til Forfærdigelsen af Kokostøvværk nødvendige Naamateriale, Kokosgarn, tillade vi os at henlede Opmærksomheden herpaa.

De saaledes foreslaaede Toldnedsættelser for Rebslagerarbejde kunne vi nu ikke andet end anse for høist betænkelige. Da Regjeringen i 1881 første Gang paataente Forandringer i Toldloven, tillode vi os i et til vedkommende Landsthingsudvalg stilet Andragende (Rigsdagstidende 1881—82, A nhang B., Bilag Nr. 25, jvf. 47) — til hvilket vi iøvrigt henvise — ligesom vi tillade os at henvise til vedlagte Kopi af et den 24de November 1887 til Finantsministeren indgivet Andragende — paa det Bestemteste at fra raade Regjeringens Forslag under Hensyn til de trykkede Vilkaar, hvorunder vor Industrigren allerede dengang virkede. Men efter den Tid er Forholdet derhos end yderligere forværret, idet vore Nabolande i de sidste Aar betydelig have forhøiet Indførselstolden paa Rebslagerarbejde, saaledes at vi nu fuldstændig ere udelukkede fra det udenlandske Marked. Og selv herhjemme maa vi stadig udholde en skarp Konkurrence fra udenlandske Fabrikanter, dels fordi Fragten paa Naamateriale, Hamp, paa Grund af dets store Rumfylde er forholdsvis dyrere end paa færdigblevet Løvværk, dels fordi Arbejdslønnen her i Riget er høiere end i de konkurrerende Lande.

Hvor uanskelige Forholdene have været for os Rebslagere selv under vore nu gældende Toldsatser turde ogsaa tilstrækkelig fremgaa af, at i Løbet af de senere Aar har ikke faa af de større Firmaer maattet standse deres Virksomhed, ligesom Rebslagerbevdenes Antal Aar for Aar er betydelig aftaget.

Naar det nu derhos tages i Betragtning, at Rebslagerindustrien dog endnu tæller omtrent 400 større og mindre Forretninger spredte over hele Landet samt beskæftiger et stort Antal Arbejdere, og at dens Bevaring overhovedet allerede paa Grund af Fabrika ternes mangeartede og særlige Bestaffenhed, turde være af særdeles Betydning for Landet,